

porucznik rezerwy saperów Jerzy Stanisław Bugajski

Jerzy Stanisław Bugajski, syn Juliana Konstantego i Julii Mazurków, urodził się 7 marca 1912 roku w Piotrkowie Trybunalskim. W 1930 roku ukończył Gimnazjum Humanistyczne imienia Romualda Traugutta w Częstochowie. Następnie podjął naukę na Wydziale Elektrycznym Instytutu Politechnicznego w Liege [Lież] w Belgii. W 1933 r. zdał z odznaczeniem egzaminy i uzyskał dyplom inżyniera elektrotechnika. W 1935 r. został wcielony do 2. [drugiej] kompanii szkolnej Centrum Wyszakolenia Saperów w Modlinie. Uzyskał tu stopień podchorążego rezerwy i ocenę „zupełnie dobry”. W 1936 r. został przydzielony w celu odbycia praktyki do 1. [pierwszej] kompanii elektrotechnicznej w Batalionie Elektrotechnicznym Nowym Dworze. Po jej zakończeniu z opinią „ogólnie bardzo dobry” przeszedł do rezerwy. Także tym razem otrzymał pochlebną opinię. Jego przełożony, porucznik Wacław Rafalski, pisał: „Inteligentny, obowiązkowy i lojalny. Samodzielny i energiczny. ... Zasługuje na nominację na oficera rezerwy”. Na skutek tej opinii w 1938 r. Jerzy Stanisław Bugajski awansował do stopnia podporucznika rezerwy. W sierpniu 1939 r. zgodnie z przydziałem mobilizacyjnym stawiał się w Batalionie Elektrotechnicznym w Nowym Dworze Mazowieckim. Nie wiadomo, w jakich okolicznościach dostał się do sowieckiej niewoli. Był przetrzymywany w obozie jenieckim w Starobielsku. Został zamordowany przez NKWD wiosną 1940 r. w Charkowie. Miał wówczas 28 lat. W 2007 roku Minister Obrony Narodowej awansował pośmiertnie Jerzego Stanisława Bugajskiego do stopnia porucznika.